

2 i Advent Jer 33:14-16
Västerslättkyrkan 20161204

I dag vill jag i min predikan utgå från den gammaltestamentliga texten från Jeremia 33. Jeremia föddes i byn Anatot omkring år 640 f Kr. Han var son till en judisk präst och redan som ung upplevde han år 626 f Kr kallelsen att bli profet. Gud sa till honom: *Innan jag formade dig i moderlivet utvalde jag dig, innan du kom ut ur modersskötet gav jag dig ett heligt uppdrag: att vara profet för folken.* Dessa Herrens ord är uppmuntrande för oss alla. De säger oss att Gud har haft en tanke med våra liv redan innan vi föddes. Gud har haft en uppgift för våra liv. När Jeremia protesterar och menar sig vara för ung så bekräftar Gud sin kallelse till honom. Sen heter det: *Och Herren sträckte ut handen, rörde vid min mun och sade: Jag lägger mina ord i din mun.*

Så kom Jeremia att vara profet under 40 år. De profetior som han frambar var inte alltid så populära. Han blev flera gånger hotad till döden, vid ett tillfälle blev han kastad i en brunn som var tom från vatten, där fanns bara slibbig lera i botten. Han blev räddad från att dö i brunnen av några män som hjälpte honom upp därifrån. Strax före vårt textavsnitt får vi rätt på att han var inspärrad på vaktgården, när han bland annat får denna profetia som utgör dagens gammaltestamentliga läsning.

Det skall komma en tid, säger Herren, då jag skall uppfylla det löfte jag har givit Israels folk och Judas folk.

De flesta profetior som vi kan läsa i Jeremias bok gick i uppfyllelse i närtid. Men här kommer en profetia som gäller framtiden. Det är ett specifikt löfte. Det är profetiorna som inte bara finns i Jeremias bok utan i hela gamla testamentet och som handlar om Guds löfte att sända Guds Messias.

Jeremia skriver

När den tiden och den dagen kommer skall jag låta ett rättfärdigt skott växa ur Davids stam.

Detta löfte hade tidigare getts, vi kan läsa i Jer 23 *Det skall komma en tid, säger Herren, då jag skall låta ett rättfärdigt skott växa ur Davids stam.*

Även Jesaja skriver om detta löfte om honom som skall komma. Där heter det *En gren skall växa ur Jishajs avhuggna stam, ett skott skall skjuta upp ur hans rot.*

Han är fylld av Herrens ande, vishetens och insiktens ande, kloketens och kraftens ande, kunskapens och gudsfruktans ande.

Han dömer inte efter skenet, skipar inte rätt efter rykten.

Rättvist dömer han de svaga, med oväld skipar han rätt åt de fattiga i landet. Jes 11:1-4

Jishajs som här omtalas var Davids pappa. Det ges alltså ett löfte om att ett skott skulle skjuta upp ur hans rot.

Jag tror att ni nu förstår att dessa löften syftar fram emot Jesus. Och Jesus säger: *Jag är telningen från Davids rot och kommen av hans släkt, jag är den klara morgonstjärnan.* Upp 22:16 Han som äger de sju andarna. Sju är i Bibeln ett tal som står för helheten. Det vill säga Jesus skulle var helt genomsyrad av Guds helige Ande. Kännetecknet på Guds Messias skulle vara:

*Han är fylld av Herrens ande,
vishetens och insiktens ande,
kloketens och kraftens ande,
kunskapens och gudsfruktans ande.*

Den heliga gudomen är Fadern, Sonen och den helige Ande.

När Jesus framträdde i Nasarets synagoga så kan vi läsa att Jesus reste sig upp och man gav honom Jesaja bokrulle och Jesus läste

Herrens ande är över mig, ty han har smort mig till att frambära ett glädjebud till de fattiga. Han har sänt mig att förkunna befrielse för de fångna och syn för de blinda, att ge de förtryckta frihet och förkunna ett nådens år från Herren. Han rullade ihop boken och gav den tillbaka till tjänaren och satte sig.

Sen höll Jesus en kort predikan, han sade: *"I dag har detta skriftställe gått i uppfyllelse inför er som hör mig."* Luk 4:18 ff

Att skriftställena skulle gå i uppfyllelse i Jesus sägs också i Matt 2:23

Jesus bosatte sig i en stad som heter Nasaret, för att det som sagts genom profeterna skulle uppfyllas: Han skall kallas nasaré.

Det går tillbaka till hebreiskans néser, som i Jes 11:1 betecknar "skottet" från Jishajs rot, telningen, ett namn för Messias.

Det Jesus skulle göra var att *Han skall skapa rätt och rättfärdighet i landet.*

I Paulus brev till Romarna så är orden rättfärdighet och rättfärdig två centrala begrepp. Jag citerar från Rom 3

Men nu har Gud uppenbarat en rättfärdighet som inte beror av lagen men som lagen och profeterna har vittnat om – en rättfärdighet från Gud genom tron på Jesus Kristus, för alla dem som tror. Här görs ingen åtskillnad. Alla har syndat och gått miste om härligheten från Gud, och utan att ha förtjänat det blir de rättfärdiga av hans nåd, eftersom han har friköpt dem genom Kristus Jesus

I vår egen tid ville Gud visa sin rättfärdighet: att han är rättfärdig och gör den rättfärdig som tror på Jesus. Rom 3:21ff

Så har Jeremias ord gått i uppfyllelse i Jesus.

Slutorden i Jeremiatexten ska vi också ta till oss

När den tiden kommer skall Juda räddas och Jerusalem leva i trygghet, och detta skall vara stadens namn: Herren vår rättfärdighet

Vi lever i frälsningens tid, där vi av nåd får bli frälsta, inte genom våra ansträngningar utan Gud ger oss frälsningen som en gåva fritt och för intet.

I Uppenbarelseboken talas om att en ny himmel och en ny jord och det nya Jerusalem komma ned från himmelen som en brud. Själva ordet Jerusalem betyder fridens boning.

Guds rike är oss nära. Vi får vara vända mot Jesus och tro evangeliet att vi är förlåtna.

När vi ska stå inför Gud i evighetens värld då är vi iklädda i rättfärdighetens vita klädnad. Renade i Jesu Guds sons blod.

Jesus ger oss frid och trygghet här i livet och i evigheten.